

והנה בפרק חזקת הבתים (מ:ו) שנינו
דינים של נוגע בעדות, ואיתא שם
'עמל"ק סימן', ר"ת ע"ב מ'לוה ל'וקח
ק'בלן, ובהגהות יעב"ץ להגר"י עמדין
העיר שזה חידוש שנתנו סימן כזה במי
שנאמר בו תמחה את זכר עמלק נוי"ל כיון
שהסימנים שבגמרא הם להועיל לזכרון
לאוקומי גירסא, שפיר נתנו סימן עמל"ק
דכתיב בו לא תשכח. וכתב דאולי מצאו
רמז במה דכתיב 'לא תשכח', שתיבת לא
מופסקת בטעם פסקא, ואינה מחוברת
לתיבת תשכח, להורות שיש כאן מקום גם
לשכחה ממצוה זו, ולהתיר להשתמש בו
לאוקומי גירסא, ודומה לזה דרשו בזוה"ק
(מ"ג נג:) באזהרות שבעשרת הדברות, וכאן
התירו כדי לשבר כחו ולהוציא ממנו
ניצוץ דקדושה שבו, עכת"ד נויש להוסיף

עפמ"ש ביערות דבש (ח"א דרוש 1, ומ"צ דרוש טו
צ"ס האר"ל, ועי' לקוטי תורה עוצדיה ועץ הדעת טו"ז פר'
מולדות) (והרי עבדו רבנן שלמא) לגבי עשו זקנו
של עמלק שראשו במערת המכפלה (עי' סוטה
יג. ופדר"א פל"ט) מהאי טעמא כי ראשו היה בו
מהקדושה, עי"ש. וע"כ כאן נרמז ב'ראשי'
תבות דווקא כי ניצו"ק ב'רא"ש' גויים עמלק
אף ש'אחריתו' עדי אובד].

וי"ש להוסיף עוד ע"ד העבודה, דהנה
הסוגיא שם איירי מדיני נוגע
בעדות, והרי אנחנו כולנו עדים על
אחדותו ויחודו של הקב"ה וכדכתיב (ישעיה
מג, יב) 'ואתם עדי נאם ה' ואני א-ל', ואיתא
בשפת אמת כמה פעמים (שנת משונה תרס"א
ועוד) שזו העדות אינה באמירה בפה בלבד,
אלא כל איש ישראל בעצם מהותו-הוא
עדות על הבורא ית', אבל יש להיזהר
ביותר שהעדות תהיה ברורה בלי נגיעה
ובלי התערבות עניני עולם הזה
המבלבלים לאדם.

והגורם לכל הנגיעות הוא עמלק, וכמ"ש
בשפת אמת (זכור תרנ"ד) דכשם
שכל תכלית בנ"י בעולם הזה הוא עדות
על יחודו ית"ש, כך אותו רשע עמלק
ימ"ש עומד להלחם ולבטל עדות זו, וזה
כל מגמתו, להכניס נגיעות שמבטלים
ופוסלים את העדות, ע"י שמפתה את
האדם להימשך אחרי תאוות לבו, ולא
דווקא בדבר איסור ח"ו אלא אפילו בדברי

הרשות, התאוות והדברים הגשמיים הם
הם הנגיעות שמבטלים ומכחישים את
העדות, והכל מכחו של עמלק שמחטיא
ומקלקל בני ישראל, כי בלי המניעות
והנגיעות מעמלק לא היו צריכים עשיה
בפועל של 'מלחמה לה' בעמלק מדור
דור', אלא עצם הויית בני ישראל בעולם
הזה היתה מלחמה בעמלק, ובמעשינו
בלבד היינו מכריזים שה' אחד ושמו אחד,
אבל עמלק גרם שיצטרכו בנ"י לברר
העשיה בפועל, כי הוא מנסה לבטל עדות
זו ע"י נגיעות וכונות פסולות, ולכן נצרך
לזה עבודה ויגיעה רבה של מלחמה לה'
בעמלק מדור דור, לסלק הנגיעות כדי
להיות עד אמת.

וע"כ דייקא בסוגיא של נגיעה בעדות
איתא בגמרא 'עמלק סימן', לרמו
ולהזכיר לאדם שכשלומדים הל' נגיעה
בעדות, יש להתבונן בזה ולהיזכר
בתפקידנו בהאי עלמא, שהש"י ייחד
אותנו לעדים, ובוודאי יש לנו את הכח
להעיד ולברר מלכותו יתברך בעולם, אבל
יש לסלק הנגיעות כדי שהעדות תהיה
בשלימות, ועי"ז יהיה 'ואני א-ל' כמ"ש
חז"ל (ספרי האזינו לג, ה) 'כשאתם עדי אני
א-ל', דכפי מה שבני ישראל מעידין
ומבררין כח הנהגתו יתברך כן מתגלה כח
הנהגתו ית' בעולם, ויהיה שמו שלם
וכסאו שלם, בביאת גוא"צ בב"א.

